

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

בפני כבוד השופטת אילת גולן-תבורי

תובעים פלוגית

נגד

1. אלמונית
2. אלמונית
3. אלמונית

נתבעים

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

מבוא

1. פסק דין זה מכריע בתביעה שהגישה אם קשישה כנגד בנותיה, בטענה שלקחו ממנה 3 מיליון ש"ח שהיו מופקדים בחשבון הבנק שלה ושל בעלה המנוח, והותירו אותה נזקקת לחסדיהן. שתיים מהבנות טענו שקיבלו במתנה את הכספים, שכן צורפו כשותפות לחשבון הבנק של ההורים ע"י אביהן המנוח לפני פטירתו, וגם ע"י האם. אחת הבנות תמכה בעמדת האם, וטענה כי נאלצה לשתף פעולה עימן על מנת שיאפשרו לממן הוצאות לצרכי האם.
2. פתרונות שהוצעו במסגרת ההליך, שיש בהם כדי לכבד זקנתה של האם וניסיון לשיקום מערכת היחסים, לא הסתייעו. במסגרת הדיונים העידו האם, הבנות (שיכוננו בהתאמה לסדר הופעתן כנתבעות - 1, 2, 3) ובני הזוג וכן נציג הבנק. משכך לאחר שהוגשו סיכומי הצדדים לרבות סיכומי התשובה, ניתן פסק דין זה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

טיעוני הצדדים

טיעוני התובעת

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
3. לטענת התובעת, בעלה המנוח עבד כשכיר בחברת _____, והיא הייתה עקרת בית. הוא טיפל בכל ענייני הכספים ובחשבון הבנק המשותף והיא לא הייתה מעורבת בכך. לאורך השנים הם נהגו בצניעות ובחסכנות, וחסכו כ- 3 מיליון ש"ח בחשבון. הבנות הצטרפו לחשבון בסמוך לפטירת האב, לא הפקידו לתוכו שקל אחד מכספן.
4. לאחר פטירת האב הן החלו להעביר את הכסף לחשבון שלהן, וניצלו אותו לשימושן. מחלוקות ביניהן וחשש הנתבעת 1 שלא ישאר בחשבון כסף לצרכי האם, הביא לגילוי מעשיהן. היא לא הייתה מודעת לכך שלאחר פטירתו, הן רוקנו את החשבון. תחת לפעול בנאמנות כלפיה, ניצלו באופן ציני את האמון בהן.
5. היא לא נתנה להן מעולם את כספיה שבבנק במתנה. הבנות סותרות את עצמן. מחד טוענות שנתנה להן הכסף במתנה, ומאידך שהעבירו את הכסף לחשבון על שמן כדי שהיא לא תפזר אותו ללא שיקול דעת. אם זו מתנה, הסיבה להעברת הכסף לחשבון אחר אינה רלבנטית. הן יודעות שהיא לא נתנה את חלקה בכספים במתנה, והכסף שלה.
6. יש לשלול את טענת הבנות שהמנוח נתן להן את הכסף בחשבון במתנה, הוא מעולם לא התכוון לשתף אותן בכספים או לתת להן מתנה בחייו. הבנות לא הוכיחו כוונת האב לתת להן מתנה בחייו. מהעדויות עולה שהאב התכוון שהכספים ישמשו אותו ואת אשתו לצרכיהם. הנתבעות 2, 3 טוענות שהאב צירף אותן בגלל שגילה לטענתן שנתבעת 1 זייפה יפוי כח בחשבון. אם כך הכניס אותן לחשבון רק למנוע ויכוחים ולא לתת מתנה בחייו.
7. גם ככל שהאב כיוון למתנה לאחר פטירה, הוא לא ערך צוואה, ואין די בפעולת צירופן לחשבון. הנתבעות לא הוכיחו גמירות דעת מצד האב לשיתוף מלא בכספים שבחשבון, ולא הוכח רכיב נוסף לביסוס שותפות. הבנות ידעו זאת, ולא נהגו אז בכסף מנהג בעלים. הן לא ראו עצמן מוסמכות לגעת בכספים עד לאחר מותו של האב, ואז ניצלו באופן ציני את מותו ואת בורות האם.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלונית נ' אלמונית ואח'

- 1 חלקה בכספי הבנק באותה עת (מחצית) הוא 1.5 מיליון ₪, ובצירוף המחצית בעיזבון בעלה
2 המנוח 750,000 ש"ח, וביחד 2,250,000 ₪, שעל הבנות להשיב לה בקיזוז כספים שהוצאו
3 עבורה. בצירוף כסף מתוכניות חסכון שהיו להורים ונפרעו ישירות לחשבון שפתחו הבנות,
4 הסכום הינו 2,651,921 ₪. בהפחתת סכום שהועבר לצרכיה, 215,000 ₪ (ס' 58 לסיכומיה),
5 על הבנות להשיב לה 2,436,500 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום משיכת הכסף ועד
6 לפרעון בפועל.
7 הבנות לא טענו כנגד הסכום שתבעה האם, ולא ניסו להתמודד עימו, אלא טענתן הסתכמה
8 בכך שמדובר בכספי מתנה ו/או צוואה שנתן להם האב בעודו בחיים. כמו כן טענו שמדובר
9 למעשה בכספי האם, שנשמרים עבורה.
10
11 את דירת המגורים הסכימה למכור לאחר פטירת האב, מאחר והבנות רצו את חלקן בעיזבון
12 והתקשו לטפל בשכירות והיא עברה לגור בבית אבות. אך לא הסכימה לוותר על חלקה
13 בתמורה ולא נתנה את כספי הדירה במתנה.
14 הבנות חילקו ביניהן את תמורת הדירה, ל-3 שיקים לכ"א, ולא העבירו לה את חלקה. תצהיר
15 הויתור על הכספים עליו חתמה אינו זכור לה, היא לא הייתה במשרד של הנכד שלה עורך
16 הדין, שם כתוב שנחתם התצהיר, ולא הבינה או אישרה שמוותרת על הכסף.
17 מגיעה לה 3/4 מהתמורה (המחצית, ומחצית בעיזבון בעלה) וביחד 402,000 ₪.
18
19 בסיכומי התשובה, תקפה את טענת ההתיישנות שהנתבעות 2-3 העלו לראשונה בסיכומיהן,
20 שכן יש להעלות זאת בהזדמנות הראשונה ולא בסיכומים ויש לדחותה.
21 טענתן כנגד הנתבעות 1 שזייפה מסמך, נדחתה ונשללה על ידי נציג הבנק שהעיד. היא אכן
22 תומכת בתביעה, זו הייתה עמדתה מתחילת ההליך, אז הצטרפה אליה גם הנתבעות 3,
23 שבהמשך ניסתה להתנער מכך.
24
25 התנהגות הנתבעות 2, 3 כלפי האם בדיונים, שלא ניגשו אליה ולא דרשו בשלומה והתייחסו
26 אליה כאל אדם זר – מעוררת סלידה. תאוות הבצע שלהן אינה יודעת גבול.
27 יש לקבל את התביעה, לחייב את הנתבעות בהוצאות ובשכ"ט, ואת הנתבעות 2 גם בהוצאות
28 לדוגמא בגין ניהול הליך סרק.
29
30
31
32
33

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלונית נ' אלמונית ואח'

טיעוני נתבעת 1

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
12. לטענת הנתבעת 1 היא חשה בושה אך גם הקלה, כי האמת יצאה לאור. מזה מספר שנים היא נסחטת על ידי אחיותיה. על מנת לקבל את הסכמתן לשלם לבית האבות של האם או להעביר כסף לצרכי האם, היא נאלצה להסכים שימשכו גם כספים לעצמן.
13. לפני פטירת האב, היא הייתה מורשית חתימה בחשבון הבנק של ההורים כי רק עליה סמך, היא לא ביצעה כל פעולה בחשבון. לאחר שאחיותיה גילו זאת, החלו במסע לחצים על האב, שיכניס גם אותן כמורשות חתימה בחשבון, ו-8 חודשים לפני שנפטר, צורפו האחיות לחשבון. אף אחת מהן מעולם לא הפקידה שקל בחשבון.
14. לאחר שהאב נפטר, ובטרם עברה האם לבית אבות, הנתבעת 2 הפעילה לחץ רב על הנתבעת 1 שיפתחו חשבון בנק חדש. היא לא רצתה זאת, אך חששה מפעולותיהן ולבסוף הסכימה, כי הן הסתירו כוונתן האמיתית. החשבון על שמן נפתח באותו סניף, דרושה חתימה של שלושתן לביצוע פעולות. בשיחות ביניהן היה ברור שמדובר בכסף שאינו שייך להן, מופקד בנאמנות עבור האם, ולא עבור עצמן, והן יעבירו לאם כל סכום שידרש לה.
15. בפועל, האחיות 2, 3 התעלמו מכל הסיכומים וכשהגיע מועד העברת הכספים לידי האם (למשל לבית האבות) - הן סירבו להעביר כסף והתנו זאת בכך שבמקביל גם הן יקבלו כסף. תחילה התנגדה, והן ניתקו עימה קשר. לבסוף, כשלא יכלה לראות את אימה נזקקת לכסף, הסכימה לדרישתן. כל פעם שהגיע מועד תשלום חשבון עבור האם, צצה דרישה חדשה מטעמן. בשנת 2010, יזמו פנייה כלפיה מעו"ד וניסו להעמיד פנים שהיא ביקשה את פירוק השיתוף בחשבון. היא נאלצה לפנות לעו"ד, ובאותה תקופה הנתבעת 3 פעלה עימה ביחד למול 2. לבסוף הסכימו שיועבר סך 50,000 ₪ לכל בת, ואז שוחרר הכסף לאם.
16. בשנת 2013 שוב סירבו הנתבעות 2, 3 להעביר כסף לידי האם, והעלו דרישות חדשות. אביהן המנוח מעולם לא נתן להן את הכספים במתנה. לו רצה לעשות כן היה מעביר סכום כסף לכל אחת מהן.
- הנתבעות 2, 3 לא יכלו להסביר את חוסר ההתאמה בין הטענה למתנה – לכך שהן לקחו כסף מהחשבון שבבעלות האם עצמה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

17. בנוגע לדירה, בעלה של הנתבעת 2 הציע לרכוש את הדירה (ב- \$90,000). לאחר שבדקו את מחיר השוק הריאלי, הציעו בתה וחתנה מחיר גבוה יותר ממחיר השוק (\$ 115,000) ובו נמכרה להם הדירה, בהתאם לצו הירושה, על ידי כל בעלי הזכויות בנכס, בהסכמה. הבנות הסכימו לחלק את הכספים ביניהן, על חשבון זכויותיהן בעיזבון שיקוזזו בהמשך, וכל אחת קיבלה \$38,333.
- מי שטיפל במכירת הדירה – הוא הבן של הנתבעת 2, עו"ד. הוא החתים את התובעת (סבתו) על מסמכים בנוגע למכר והעברת הכסף.
18. בראשית ההליך המשפטי, היא והנתבעת 3 כבר הסכימו שהכסף בחשבונות הוא כספה של האם ונאמן ינהל אותם עבורה. הסכמתן קיבלה תוקף של החלטה, והובהר שההליך ינהל כנגד הנתבעת 2 בלבד. לאחר מכן ניסתה הנתבעת 3 לחזור בה, ופעלה בניגוד להסכמה.
19. הנתבעות מתנערות מהאם, הן החליפו גרסאות, ניסו לטעון לזיוף שלא הוכח ולהשמיץ אותה כי לא הסכימה למעשיהן. היא פעלה בתום לב והאמינה לאחיותיה, אך הן הולידו אותה שולל, במטרה למשוך את כספי האם. היא הבת היחידה שמבקרת באופן שוטף את האם, ודואגת לה ולרווחתה כל השנים, הן מתנערות מהאם. יש לקבל את התביעה, ומבוקש שלא לחייב אותה בהוצאות, שכן היא סייעה לחשוף את האמת ורצתה לחסוך את ההליך המשפטי.
- טיעוני הנתבעת 2, 3**
20. הנתבעות 2, 3 בסיכומיהן, העלו שתי טענות חדשות. האחת טענת התיישנות, ולפיה התביעה הוגשה מעבר למועד ההתיישנות הקבוע בחוק לעניין הכספים בבנק וכספי תמורת הדירה. הטענה השנייה הינה לדחיית התביעה על הסף, כי מי שהגישה אותה בפועל היא הנתבעת 1 ולא התובעת, תשובותיה היו מבולבלות, הנתבעת 1 העבירה לה את הפרטים הכספיים לתצהיר והיא תומכת בעמדת התובעת.
21. לגוף התביעה, השיבו כי החתימה על צירופן כשותפות לחשבון נערכה לאחר שלא נודע שהנתבעת 1 זייפה מסמך מיופת כח בחשבון הבנק, אין לתת אמון בהכשתה. האב לא יכול היה לראות את הבנות רבות, והחליט לתת להן מתנה בעודו בחיים ולהשקיט אותן.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלונית נ' אלמונית ואח'

- 1 תיאור נסיבות חתימת ההורים על מסמכי צירוף הבנות כשותפות לחשבון, מוכיח את כוונתם
2 והבנת המשמעות – מתנה. רצון ההורים נעשה לאחר הפעלת שיקול דעת, מודעות ורצון חופשי
3 תוך הבנה מלאה של השלכות הפעולה.
4
- 5 המתנה ניתנה כאשר מצבו של האב, הבריאותי והקוגניטיבי, היה טוב. הוא והתובעת הבינו
6 את משמעות החתימה, גם התובעת הייתה צלולה. היא השיבה בעדותה שהאב הסכים לצרף
7 את כל הבנות והיה נותן מתנות לבנות. הנתבעות 1, 3 העידו שהאב היה נותן מרצונו
8 כשלמישהו היה חסר.
9
- 10 התובעת לא יכולה היום לחזור בה מהקניית המתנה, בהתאם לס' 2 לחוק המתנה שקובע כי
11 מתנה נגרמת בהקנייתה ותוך הסכמה בין הנותן למקבל.
12
- 13 הכספים בבנק ניתנו להן כמתנה לאלתר. חזקה שבחשבון בנק משותף, הכספים שייכים לבעלי
14 החשבון בחלקים שווים. כאשר אדם הופך לבעל חשבון שהיה שייך לחשבון משותף לו
15 ולאחרים, הדבר משמש ראיה לכאורה לכוונה להענקת מתנה לאלתר ביחס למחצית מיתרת
16 החשבון.
17
- 18 לכן אין לקבל את טענת התובעת שהאב התכוון להעניק זכויות לאחר מותו. האב הקנה את
19 המתנה, הכספים שבחשבון, באופן מיידי. בפסק הדין שנוכר בסיכומי התובעת העובדות
20 שונות, שם דובר בפעולה שהיתה תחליף לצוואה.
21
- 22 הנתבעות התבלבלו בעדותן. הן העידו שהאב רצה לתת להן צוואה – אך התכוונו למתנה. הן
23 לא משפטניות ולא מבינות את משמעות המונחים.
24
- 25 למרות שלא נגעו בכספי חשבון ההורים בעוד האב בחיים, הרי שיכולות היו לעשות כן כי היו
26 שותפות בו. מצבן הכלכלי טוב, הן לא היו זקוקות לכסף, לכל אחת חשבון נפרד.
27 האב נפטר לאחר שנה, ואז החלה התובעת לנהוג בפזרנות ונתנה שיקים פתוחים. לכן החליטו
28 הבנות לפתוח חשבון בנק נוסף באותו סניף בנק ונדרשות בו 3 חתימות הבנות להוצאת כספים.
29 החשבון התנהל כסדרו עד 2010, עת הנתבעת 1 ביחד עם הנתבעת 3 פנתה לעורך דין. הן טענו
30 כנגד הנתבעת 2, לכאורה בשם האם, שהיא מנסה לגזול את כספיה, אך מי שעמדה מאחורי
31 המכתב זו הנתבעת 1 שרצתה לפרק את השיתוף בחשבון. התנהלות נוספת בין עו"ד הייתה
32 בשנת 2013.
33

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1 התובעת לא הוכיחה את סכום התביעה של 3 מיליון ₪, לא הציגה ראייה לסכום בחשבון
2 הבנק ערב פטירת האב ורק לתצהיר המשלים צורפו דפי עו"ש לשנים 1999 – 2014.
3 לטענת הנתבעת 2 בעדות היו בחשבון 2,700,000 ₪ ולא 3,000,000, והודעת הבנק (נספח דד)
4 מראה כי לחשבון הבנות הועברו 1,660,000 ₪. מעבר לכך לא ניתן לראות מה הכספים שעברו
5 לחשבון הבנות בפועל.
6 אין להסתמך על ההסכמות שניתנו בדיון, מינוי הנאמן בוטל בהסכמה בהמשך (5/2015) ועימו
7 נפלו יתר ההסכמות. לא ניתן לקיים מחצית.
8
9 הדירה נמכרה לנכדה בתה של הנתבעת 1, בניזיד עדשים. האם חתמה על תצהיר בו הצהירה
10 שכספי תמורת הדירה יחולקו בשווה בין הבנות, בידיעה מלאה שהיא נותנת את כספי הדירה
11 לבנות, כי היא נכנסת לבית אבות והן ידאגו לה. היא נכנסה לשם בחודש 5/2005, ודמי
12 האחזקה החודשיים משולמים שם כסדרם.
13 התובעת נתנה את כספי הדירה במתנה גמורה לנתבעות, ולאחר שהמתנה נגמרה בהקניה, לא
14 יכול הנותן לחזור בו ממנה והיא בלתי הדירה.
15 הנתבעות מרגישות חוב מוסרי לתובעת וממשיכות לטפל בה ולבקר אותה.
16
17 יש לדחות את התביעה, ולחייב בהוצאות ובשכ"ט עו"ד את הנתבעת 1 ולא דווקא את האם.
18
19
20 **דיון**
21
22 התובעת, ילידת 1928, בת 88 שנים כיום, ניצולת שואה. לה ולבעלה המנוח נולדו 3 בנות, הן
23 הנתבעות.
24
25 ההורים ניהלו חשבון בבנק לאומי, סניף _____ מס' חשבון _____ ("חשבון ההורים"), וכן היו
26 בעלי הזכויות בדירת מגורים בפתח תקווה.
27
28 האב נפטר ביום 29.1.2005, והוא בן 86 שנה.
29
30 מספר חודשים לפני פטירת האב (ביום 4.5.2004), צורפו הבנות כשותפות לחשבון ההורים.
31 לטענת התובעת היו במועד זה כ- 3,000,000 ₪ אותם חסכו ההורים לאורך עשרות שנים.
32 לטענת הנתבעת 2 בעדותה, היו בחשבון כ- 2,700,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1 כל עוד האב היה בחיים, הבנות לא משכו כסף מחשבון ההורים. כך גם הבנות לא הפקידו
2 מכספן שלהן בחשבון ההורים.
3
- 4 האב לא ערך צוואה. 36.
5 לאחר פטירתו, הוצא צו ירושה (ביום 13.11.2005) בהתאם לו התובעת – יורשת מחצית
6 מהעזיבון, והבנות 1/6 מהעזיבון כל אחת.
7
- 8 הבנות פתחו חשבון בנק באותו סניף – על שם שלושתן בלבד, מס': _____ ("חשבון הבנות"),
9 שבו נדרשה חתימת שלושתן לביצוע פעולות.
10 בהדרגה, החלו להעביר את הכסף מחשבון ההורים – לחשבון הבנות, לרבות תכניות חסכון
11 ופיקדונות שנפרעו, עד כי לבסוף הועברו לשם כל הכספים.
12
- 13 מחשבון הבנות שפתחו, הוציאו הבנות כסף לשימוש אישי שלהן.
14
- 15 מספר חודשים לאחר פטירת האב (בחודש 5/2005), עברה האם לגור בבית אבות, שם גרה עד
16 היום. 38.
17
- 18 הבנות צריכות היו להעביר לאם מדי תקופה, סכומים שדרושים למחייתה. כך למשל, תשלום
19 לבית האבות (לאחר העברת פנסיה וקצבת הביטוח הלאומי שמופקדים בחשבון ההורים)
20 ותשלומים לצרכים נוספים.
21
- 22 אלא שבין הבנות היו חילוקי דעות, אשר מנעו מדי פעם את העברת הכסף הנחוץ לידי האם. 39.
23 חשבון ההורים הגיע ליתרות חובה (נ/1) מבלי ששיתפו פעולה למנוע זאת, והיה עיכוב
24 בתשלומים.
25
- 26 בשנת 2010 המחלוקת בין הבנות על חשבון הבנק הגיעה לתכתובות בין עורכי דין (ת/1 - ת/2),
27 לרבות טענות הדדיות מי מהן יזמה בפועל התנהלות לפירוק שיתוף בחשבון ומי העמידה פנים.
28 לבסוף הגיעו להסכמה, שכל אחת תמסוך 100,000 ₪ נוספים מחשבון הבנות, לצרכיהן (דף
29 חשבון הבנות, 30.7.2010) ויועברו כספים לאם.
30
- 31 הנתבעת 1 ביקשה שהעברת הכספים לטובת האם לא תותנה בהעברה לצרכי הבנות, והנתבעת
32 2 התנגדה לכך. מחלוקת נוספת פרצה בשנת 2013.
33

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1 הסכמה תחילה
- 2 42. בדיון בראשית ההליך הגיעו להסכמה הנתבעת 1, הנתבעת 3 והתובעת, והצהירו לפרוטוקול
- 3 שהכספים בחשבון ההורים שייכים לאם, כך גם הכספים שבחשבון הבנות. אך בהמשך ניסתה
- 4 הנתבעת 3 לחזור בה מהסכמתה זו.
- 5
- 6 "ב"כ הצדדים:
- 7 הגענו להסדר בין האם לשתיים מבנותיה נתבעות 3, 1 לפי המתווה שלהלן:
- 8 1. הצדדים מצהירים כי הכספים המוחזקים בחשבון בבנק לאומי סניף __ בפ"ת
- 9 בחשבון מספר ____ שייכים לגב' ____ .
- 10 2. הכספים הנ"ל יועברו לטיפולו של הנאמן עו"ד (...) להעביר את כל הדרוש לצרכי
- 11 מחייתה של הגב' ____ . (...)
- 12 4. הצדדים שומרים כל זכות שיש להם לענין הכספים לאחר 120 של האם.
- 13 5. החשבון הנוסף אשר מתנהל גם הוא בבנק לאומי ובו זכות הבעלות היא של האם
- 14 בלבד, ימשיך להתנהל כפי שהיה עד כה. (...)
- 15 7. הצדדים מבקשים מביהמ"ש לתת להסכמות תוקף של החלטה."
- 16
- 17 ניתן תוקף של החלטה להסכמות הצדדים, והוחלט כי אם הנתבעת 2 תצטרף להסדר ינתן לו
- 18 תוקף של פסק דין. (11.6.2014, ע' 5).
- 19
- 20 43. בדיון לאחר מכן הודיע ב"כ הנתבעת 2 שהיא איננה מצטרפת להסדר, ואף הנתבעת 3 ניסתה
- 21 לחזור בה מהסכמתה, והדבר נדחה בהחלטה (ע' 8). בפועל חזרה בה והעידה בהתאם לגירסתה
- 22 לפני ההסכמות.
- 23
- 24 44. נשמעה עדותה המוקדמת של התובעת נוכח גילה, ועדויות יתר העדים בהמשך.
- 25
- 26 45. טענת התיישנות- בסיכומים, העלו הנתבעות 2, 3 טענת התיישנות. טענה זו לא הועלתה בכתב
- 27 ההגנה ואף לא בדיון הראשון או לאחריו, משכך לא ניתן להעלותה בשלב הסיכומים.
- 28
- 29 טענת התיישנות יש להעלות בהזדמנות הראשונה לאחר הגשת התביעה, כקבוע בסעיף 3 לחוק
- 30 ההתיישנות, תשי"ח – 1958. כאשר לבעל הדין הייתה הזדמנות לטעון את הטענה כטענת הגנה
- 31 לגופו של עניין והוא נמנע מכך - הרי שהחמיץ את ההזדמנות לכך. (רע"א 4049/97 **אסורנס**
- 32 **ג'נרל דה פרנס נ' הכונס הרשמי**, פ"ד נא (4) 716; רע"א 3599/94 **יופיטר נ' בנק לאומי**, פ"ד
- 33 (5) 423; א. גורן **סוגיות בסדר דין אזרחי**, 2013, ע' 189). על כן הטענה נדחת.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1   .46   אשר לטענה בסיכומים שיש לדחות את התביעה על הסף, כי בפועל היא מטעם הנתבעת 1,
2   הרי שטענה למחיקת התביעה נטענה לאחר עדות האם, ולא נתקבלה באותו שלב.
3   גם כיום, לאחר שמיעת העדויות ומסכת הראיות, לא מצאתי כי התובעת אינה התובעת, או
4   אינה יודעת מה עילת התביעה, כטענת הנתבעות.
5
6   **בית המשפט, בשבתו בשני מותבים שונים, התרשם כי התובעת צלולה, ויודעת היטב מדוע**
7   **הגישה את התביעה. (ע"1, ע"7).**
8   **כשירותה המשפטית של האם לא נשללה, לא נפתח הליך בעניין זה, ולא בכדי שכן האם**
9   **הבהירה היטב מדוע הגישה את התביעה. גם טענה זו נדחת.**
10
11
12   **הכספים וחשבון הבנק**
13
14   .47   **האם צירוף הבנות כשותפות לחשבון הבנק – היה משום פעולת מתנה ע"י האב? ככל**
15   **שהתשובה חיובית, האם ניתנה מתנה לאלתר, או מתנה לאחר פטירה? והאמנם ניתנה**
16   **מתנה ע"י האם?**
17
18   **מתנה בחיים – לעומת מתנה לאחר פטירה**
19   .48   **החוק, ופסיקת בתי המשפט בהתאם, ערכו אבחנה ברורה בין מצב בו נותן אדם מתנה בחייו,**
20   **ובין מתנה לאחר המוות, אשר מוקנית בדרך של צוואה.**
21
22   .49   **חוק הירושה, התשכ"ח – 1965 ("חוק הירושה") עורך אבחנה ברורה בין מתנה שניתנת בחיים**
23   **לבין מתנה לאחר המוות. אדם לא יכול לתת בחייו מתנה – אשר תינתן למקבל רק לאחר**
24   **מותו, לצורך כך עליו לערוך צוואה.**
25   **מי שרוצה להסדיר את חלוקת עיזבונו לאחר מותו באופן מסויים, צריך לערוך צוואה. זו**
26   **הדרך הנכונה להעניק לאחר פטירה, ויש מספר דרכים לעשותה כקבוע בחוק (בכתב יד, בעדים,**
27   **בפני רשות, או בעל פה).**
28
29   .50   **סעיף 8 לחוק הירושה קובע:**
30   **8. (א) הסכם בדבר ירושתו של אדם וויתור על ירושתו שנעשו בחייו של אותו**
31   **אדם - בטלים.**
32   **(ב) מתנה שאדם נותן על מנת שתוקנה למקבל רק לאחר מותו של הנותן,**
33   **אינה בת-תוקף אלא אם נעשתה בצוואה לפי הוראות חוק זה.**

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1 כאשר נערכת צוואה, הכלל הינו שיש לכבד את רצון המצווה, וקבלת התנגדות לצוואה היא
2 החריג. כך נשמרת היציבות, ונמנעות מחלוקות מיותרות. בד בבד, יש לשמור על עריכת
3 הצוואה כנדרש וכדין, ולא ניתן לקבל דרכים נטענות אחרות אשר יצרו אי בהירות לאחר
4 פטירה.
- 5 "על אדם לכבד את מסגרת הצוואה בחייו בכדי שלאחר מותו ניתן יהיה לכבד את
6 רצונו. (...) המנוח מדבר דרך צוואתו. מטעמים אלה יש לשמור על יישומה ההדוק של
7 מסגרת הדין."
8 (בע"מ 4739/15 פלוגית נ' פלוגי (30.12.2015)).
- 9
- 10 אדם אינו יכול לשנות או 'לערבב' בין שתי התקופות, והאבחנה הינה ברורה: אי אפשר
11 להקנות כיום מתנה לתקופה שלאחר פטירה אלא בדרך של צוואה.
12
- 13 "אדם אינו יכול לערבב בין ממדי הזמן – בין תקופת חייו לבין התקופה לאחר מותו.
14 (...)
15 נאמר זאת בצורה חדה – המוות גובר על המתנה. דהיינו, אדם רשאי להעניק מתנה
16 במהלך חייו, אך אין הוא רשאי להתחייב במתן מתנה לאחר מותו. הרוצה להעניק
17 רכוש לנהנה מסוים לאחר מותו, יתכבד לערוך צוואה בהתאם."
18 (בע"מ 4739/15, שם).
- 19
- 20
- 21 שותפות בחשבון הבנק – הסדרת מערכת היחסים מול הבנק או הקניית בעלות
- 22
- 23 האם צירוף הבנות כשותפות לחשבון הבנק של ההורים, הקנה להן בעלות בכספים? לא
24 בהכרח, אלא יש לבחון זאת.
25
- 26 הפסיקה קבעה שאין די בצירוף אדם כשותף לחשבון הבנק של שותף קיים, על מנת להקנות
27 לו בעלות בכספים. יש להבחין בין שתי מערכות יחסים, האחת בין השותפים לחשבון,
28 והשנייה בין השותפים לבין הבנק.
- 29 "הלכה פסוקה היא שהסכם שנערך בין הבנק ולקוחותיו בשעת פתיחת חשבון משותף
30 מטרתו להסדיר את יחסיהם ההדדיים, ואין בו כדי לקבוע את זכויותיהם של
31 הלקוחות בינם לבין עצמם."
32 (ע"א 679/76 סלי נ' עזבון המנוח שפר, פ"ד לב(2) 785, 789 (1978)).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1 "שותפות בחשבון בנק יוצרת שתי מערכות יחסים נפרדות – האחת כוללת את
2 היחסים הפנימיים בין בעלי חשבון לבין עצמם, והאחרת נוגעת ליחסים המשפטיים
3 הקיימים בין כל אחד מבעלי החשבון מהצד האחד לבין הבנק מהצד האחר. היחסים
4 מן הסוג השני מתבססים על הסכמים שבין השותפים לבין עצמם, המסדירים את
5 חופש הפעולה של כל אחד מהשותפים בחשבון. לעתים רבות, הסכמים אלה כוללים
6 סעיפים הנוגעים להרשאותיו של כל אחד מבעלי החשבון, לא רק כעניין שבשגרה אלא
7 גם במקרה של מות אחד השותפים בחשבון. עם זאת, חשוב להדגיש כי על אף
8 שמדובר בהסכמים עליהם חותמים השותפים על מנת להסדיר את הרשאותיהם ואת
9 יחסיהם זה כלפי זה בכל הנוגע לפעילות בחשבון, לטפסים אלה תוקף משפטי רק
10 בעניין היחסים שבין השותפים לבין הבנק, ולא בעניין אלה שבינם לבין עצמם."
11 (בע"מ 4739/15, שם).
12
- 13 55. כך גם אין לערוך היסק שגוי מדיני הבנקאות. כך למשל נקבע בעניין סעיף 13א לפקודת
14 הבנקאות, 1941, שדן ברישום משותף של בעלי החשבון כשותפים, ומעמדם לאחר פטירה,
15 המאפשר רישום משותף של אדם נוסף בחשבון כ"שותף" – שהכוונה להסדרת היחסים מול
16 הבנק להסדרת הפעילות לאחר פטירת מי מהם אך לאו דווקא קביעת הבעלות בחשבון.
17
- 18 56. יש להבחין בין מערכת היחסים בין הבנק, לבין מערכת היחסים בין השותפים לחשבון לבין
19 עצמם, ולא לייחס באופן שגוי מכללי הרישום מסקנה לגבי בעלות בכספים כשותפים, בהעדר
20 הוכחה ברורה וגמירות דעת.
21
- 22 57. כמו כן אין לטעות ולבלבל סעיף זה עם עריכת צוואה, או לחשוב שהוא מהווה לה תחליף.
23 הובהר בפסיקה כי מטרת הסעיף הינה להגן על הפעילות בבנק:
24
25 "להגן על הבנק ולהבטיח את פעולתו הסדירה במקרה של מות אחד מבעלי החשבון
26 המשותף, אך אין הוא בא להסדיר את זכויותיהם של בעלי החשבון ביניהם לבין
27 עצמם".
28 (ע"א 679/76 לעיל, ע' 791; ע"א 268/81 ברעם נ' גרטי, פ"ד לח(2) 45, 48 (1984)).
29
- 30 58. כך גם סעיף "אריכות ימים" עליו חותמים מול הבנק (בהתאם לבחירת הלקוח) במסגרת טופס
31 הצטרפות לחשבון, הקובע כי לאחר מותו של שותף - הבעלות על יתרת החשבון מועברת
32 לשותף האחר.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1 גם סעיף זה איננו מהווה תחליף לצוואה, או לעריכתה בהתאם לדרישות הקבועות בחוק.
2 (ע"א 155/73 שרון נ' ליבוב, פ"ד כח (2) 673, 676 (1974)).
- 3
- 4 59. על מנת לקבוע את הזכויות בין השותפים בחשבון המשותף, האמנם התכוון השותף האחד
5 להפוך את השותף השני לבעל זכויות מלא בכספים, **הבחינה הפסיקה בין שני מצבים:**
6 חשבון בנק אשר נפתח מראש על שם שני השותפים – למול – חשבון שנפתח תחילה על ידי
7 שותף אחד, והוא צירף את השני רק בשלב מאוחר יותר.
- 8
- 9 60. כשמדובר בחשבון שנפתח מראש על שם כל השותפים – חזקה שהכספים משותפים, ועל
10 הרוצה לטעון אחרת נטל ההוכחה לכך. (חוק המיטלטליון, התשל"א – 1971, ס' 9(ב)).
- 11
- 12 כשמדובר בחשבון שנפתח תחילה על ידי אחד - על מנת להוכיח בעלות בכספים של המצטרף
13 המאוחר יותר, לכספים שכבר היו בחשבון, על המצטרף המאוחר מוטל הנטל להוכיח כי
14 מדובר אמנם במתנה לפי החוק. (ע"א 268/81, ע"א 679/76, ע"א 4739/15).
- 15
- 16 61. בע"א 679/76 לעיל, נפסק כי בהתאם להוראות חוק המתנה, תשכ"ח-1968 ("חוק המתנה")
17 ניתן יהא לקבוע הסדר של הענקת מתנה גם בזכויות בחשבון המשותף, אם ישולב ס' 1(א)
18 לחוק המתנה עם ס' 4 לחוק. אך גם במקרה כזה, אין די בכך **ויש הכרח להוכיח כוונה**
19 **להענקת המתנה (ע"א 679/76, שם, ע' 792),** ואת גמירות הדעת של הנותן.
- 20
- 21 62. כלומר, כאשר בעל חשבון הבנק שהיה השותף הראשון נפטר – כדי לראות בשותף שמצטרף
22 מקבל מתנה, צריך להוכיח את **גמירות הדעת להעניק את המתנה לאלתר.**
23 על המצטרף רובץ במקרה כזה **נטל הוכחה כבד ומוגבר.** שהרי יתכן שהכוונה הייתה אחרת -
24 הענקת מתנה לאחר פטירה, שאינה תקפה כל עוד לא נערכה במסמך צוואה.
- 25
- 26 63. בית המשפט ימנע מקביעה שהיה רצון להעניק מתנה לאלתר בכספים בחשבון - אלא אם יש
27 לו חומר ראיות המצביע על כך בבירור, עדיף במסמך בכתב. בית המשפט יצדק אם יסרב לקבל
28 מסקנה זו, כאשר בחומר הראיות יש אפשרות אחרת שמתקבלת על הדעת לא פחות:
29
- 30 " (...) ובמיוחד כאשר עולה מההוכחות, כמו במקרה דנן, שסביר להניח, כי בעל
31 החשבון רצה להיטיב עם "המקבל" לאחר פטירתו של בעל החשבון בלבד."
32 (ע"א 268/81, ע' 51).
- 33

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

1 "הרציונל הוא, כאמור, שהמנוח אינו יכול להעיד, ועל הטוען בשמו כי רצה להעניק
2 מתנה בחייו, לבסס זאת בראיות ברורות וחד משמעיות. יש לזכור כי הדורש קבלת
3 המתנה אינו עושה זאת מכוח צוואה. לכן עליו להוכיח כי כוונת המנוח היתה להעניק
4 לו מתנה בעודו בחיים. אין להקל עליו על חשבון יורש פוטנציאלי מכוח הדין או
5 הצוואה. כך למשל יש להיזהר מהסתפקות בעדותו של הדורש קבלת מתנה, אלא נכון
6 לדרוש ראיות חיצוניות בעלות משקל."
7 (ע"א 4739/15, ע' 10).

8
9 "כדי שיהיה ניתן לקבוע שאכן ביקש פלוני להעניק מתנה לשותפו, על בית המשפט
10 מוטלת החובה לבחון את חומר הראיות באופן מחמיר וקפדני, וחשיבות מכרעת לכך
11 שרצון הנותן יובע בצורה הברורה ביותר ועל פי ראיות חד משמעיות."
12 (בע"מ 6939/15 פלוני נ' פלונים, ע' 6 (7.12.2015)).

13
14 "על הרוצה להעניק כספים לאחר המוות לעשות זאת דרך צוואה. כפי שהובהר לעיל,
15 עמדת הדין היא שזו הערובה הטובה ביותר להבטיח את כיבוד רצון המוריש בדבר
16 חלוקת ירושתו לאחר מותו." (ע"א 4739/15, ע' 11-12).

מן הכלל אל הפרט

17
18
19
20
21 64. מאחר והאב נפטר ואת עדותו לא ניתן לשמוע, יש לפנות לראיות ולעדויות שהובאו על מנת
22 לבחון את כוונתו.

23
24 65. במפגש בבית ההורים, בנוכחות נציג הבנק, והבנות 2, 3, חתמו ההורים על מסמכים המצרפים
25 את הבנות כשותפות לחשבון. הבת 1 לא הייתה נוכחת וניגשה בהמשך לסניף הבנק לחתום
26 שם.

27
28 66. לטענת הבנות 2, 3, צורפו לחשבון לאחר שגילו כי הנתבעת 1 היא מיופת כח בחשבון ההורים
29 לאחר שזייפה יפוי כח (בן זוג נתבעת 2, ע' 45, ש' 23) ולאחר שדיברו עם האב בעניין זה הוא
30 החליט לצרף את כל הבנות כשותפות לחשבון, כי כך רצה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלונית נ' אלמונית ואח'

- 1 טענת הבת 1 (ע' 20) האב סמך רק עליה, היא הכחישה טענת הזיוף והעידה שהלכה עם אביה
2 לבנק והוא ייפה את כוחה בחשבון לפני הפקידה (ע' 80, ש' 21). הדבר לא נסתר. לדבריה לאחר
3 שנתבעות 2, 3 הפעילו על האב לחצים לצרפן לחשבון, הוא עשה כרצונן.
4
5 טענת הנתבעות בדבר זיוף מסמך לא הוכחה. אין מדובר בטענה של מה בכך שניתן לבססה
6 בעל פה. לא הונחה תשתית ראייתית לביסוס הטענה, נציג הבנק לא אישר כי כך היה,
7 והנתבעות 2, 3 לא הציגו מסמך נטען או ראייה אחרת.
8
9 מר ____ נציג הבנק, שהיה בשנת 2004 מנהל מחלקת הפרימיום (ע' 50, ש' 8), העיד כי ניגש
10 לבית משפחה ____ לצורך החתמתם על מסמכי הבנק, והסביר כי המסמך (מיום 4.5.2004,
11 נספח א') נחתם לאחר הסבר.
12
13 "ת. כשאנחנו מחתימים לקוחות על מסמכים מתוקף חובת הגילוי הנאות שיש לנו,
14 אנחנו מסבירים את המשמעויות (...) ואם לאחר שהסברנו, זה רצונו של הלקוח.
15 במקרה הזה, בקשה לשותפות, אז אנחנו מחתימים על המסמכים המתאימים". (ע'
16 51, 9-11)
17
18 מאידך וכפי שהעיד - הוא לא טיפל בלקוח זה אישית, אלא הפקידה ____ שפרשה בינתיים
19 מהבנק. (ע' 51). הוא לא ידע לאשר שהיה יפוי כח קודם בחשבון הבנק, האם נתבקש מראש
20 להביא מסמך לצירוף שותפים, האם הביא עימו טופס ליפוי כח, וכן לא זכר מה היה מצבו של
21 האב המנוח בעת החתימה, ולא ידע לשלול האפשרות שהיה במצב בריאותי פיזי ירוד. (ע' 52-
22 53).
23
24
25 **מתנה לאחר פטירה**
26
27 ממכלול העדויות והראיות עולה כי האב לא התכוון למתנה לאלתר בעודו בחיים, אלא למתנה
28 לאחר פטירה, אלא שלא ערך אותה בדרך הקבועה בחוק, כמפורט להלן.
29
30 הנתבעת 3 השיבה כי האב לא התכוון לתת מתנה בחיים, והתכוון לצוואה.
31 (...) מכיוון שהוא עדיין היה בחיים והוא לא התכוון לתת בעודו בחיים, זו לא הייתה
32 הכוונה. הכוונה היתה להמשך לעתיד. (ע' 38, ש' 2)
33

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1 ש"ש. אז למה לא נתן שיק?
2 ת. כי היה בחיים. הוא לא חילק מתנה בעודו בחיים. מה אתה רוצה שהוא יתן מתנה
3 בעודו בחיים? (ע' 37, ש' 27).
4
5 כך גם השיבה שכאשר רצה לתת מתנה בחייו, עשה כן ועזר למי שהייתה זקוקה (שם).
6
7 70. כשנשאלה על הסתירה מול תצהיר העדות הראשית שהגישה, ובו הצהירה כי הסיבה להכנסתן
8 לחשבון הבנק היה על מנת למנוע מהאם לנהוג בפזרנות, ולא לחלק את הכסף ביניהן, השיבה:
9 "אבא שלי אמר זו צוואתי, זו מתנתי." (ע' 33, ש' 14-13).
10
11 71. הנתבעת 2 חזרה בעדותה, מספר פעמים, על כך שהדבר נעשה כצוואה:
12
13 "לא רוקנו את החשבון של ההורים, של האב והאם, זה חשבון שלנו, שניתן לנו
14 כמתנה וכצוואה, החשבון ניתן לנו באופן חוקי במתנה על ידי האם והאב, זו הייתה
15 צוואה." (ע' 60, ש' 2-1).
16
17 "כשהאב נתן את הכסף במתנה, הוא הותיר לאמא ולאב בעצם, כשהוא היה בעודו
18 בחיים, הוא לא חילק את זה לאם ולבנות כי הוא כבר לא היה בחיים." (ע' 60, ש'
19 23).
20
21 כך גם אישרה שכל עוד האב היה בחיים הכסף היה שלו:
22 "ש. כל עוד הוא היה בחיים הכסף היה שלו?
23 ת. זה כסף שלו, לזה אני מסכימה." (ע' 61, ש' 18).
24
25 72. בעלה של הנתבעת 3, השיב שמדובר בירושה או צוואה של האב:
26
27 "ת. (...) הוא הוריש להן כשהוא היה בחיים." (ע' 43 ש' 20)
28 (...) הוא חילק בין 3 הבנות והאמא שזה יהיה כביכול ירושה שהוא מוריש להן. הוא
29 ציין כל הזמן שזו מתנה שהוא נותן לאמא ולבנות." (ש' 27-26). (...) זה כסף שהיה
30 שלו, הוא רק הוריש את זה. (ש' 31). (...) הוא אמר שאת זה הוא מוריש להן." (44,
31 ש' 1).
32
33

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 23861-07-13 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1 "ש. אנחנו מסכימים שכל עוד האבא היה בחיים זה היה רק כסף שלו ושל האמא
2 ת. נכון, אבל הוא ציין שזה כסף שיהיה מיועד לבנות. זה תמיד שהוא ציין. (...) הוא
3 ראה את זה כצוואה. ברגע שהוא הכניס אותן כשותפות בחשבון, זו צוואה לכל דבר."
4 (44, ש' 4-7).
5 (...)
6 "הוא עשה צוואה בחשבון הבנק שלו." (ע' 46, ש' 21) (...) הכסף שהוא נתן זו הצוואה
7 לכל דבר". (ש' 25).
8
9 .73 בעלה של הנתבעת 2, מר ____, השיב כי הפעולה הייתה צוואתו של האב:
10 "אני מתאר לעצמי שהוא חילק את הכסף עוד לפני שהוא נפטר ולא היה צריך שום
11 צוואה, זו צוואתו." (ע' 72, ש' 10)
12
13 .74 האם השיבה, כשנשאלה על צירוף הבנות לחשבון הבנק, כי הבנות הביאו את הבנקאים
14 אליהם הביתה:
15 "ש. הבנות נכנסו שותפות לחשבון שלך ושל __?
16 ת. הן הביאו את האנשים של הבנק אלינו הביתה, שבעלי לא יכול היה כבר להתערב
17 אז הן רצו שהוא יכניס אותן לחשבון.
18 ש. למה הוא לא יכל להתערב?
19 ת. כי הוא היה חולה." (ע' 12, ש' 14-18).
20
21 "ש. הוא הכניס כי לא היה לו כח, כדי שיעזרו לו, כי הוא רצה לתת מתנה כפי שהוא
22 נתן תמיד?
23 ת. הוא אף פעם לא היה ככה מתנות כאלה, הוא רצה להשאיר בשבילי."
24 (ע' 13 ש' 21-22).
25
26 " __ התכוון לתת?
27 ת. לא.
28 (...)
29 ש. מי גרס לבנקאים שיבואו הביתה. __ או מישהי מהבנות?
30 ת. הבנות.
31 ש. מי מהבנות?
32 ת. __ ו __. היתה בעבודה (...)" (ע' 20, ש' 6-7, 10-13).
33

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 23861-07-13 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1   75. הבנות לא השקיעו או הוסיפו מכספן שלהן - בחשבון הבנק של ההורים או של הבנות. כך עלה
2   מתצהירהן ועדויות הבנות כולן.
3
- 4   76. מהעדויות והראיות עולה כי האב חתם מרצונו שלו, אלא שלא התכוון לתת לאלתר לבנות את
5   חלקו בכספים בחשבון הבנק, אלא התכוון להעבירם להן לאחר פטירתו. לא הוכחה גמירות
6   דעת ולא הוכחה כוונה מטעם האב למתן מתנה לאלתר, נהפוך הוא.
7
- 8   77. על כן הבנות לא פעלו בחשבון ההורים כל עוד האב היה בחיים. התרשמתי מהעדויות, כי
9   הבנות היו מודעות לרצונו של האב ולמתנה לאחר פטירה, ולא חשבו באותה עת שנתן מתנה
10   לאלתר, אף שחלקן מנסה להתנער מכך כיום.
11
- 12   מהעדויות עולה כי המנוח, כמו גם הבנות עצמן – סברו שהמדובר בפעולה שמטרתה להבטיח
13   להן את חלקן בכספים לאחר פטירתו של המנוח, ולא הענקת כספו במידית.
14
- 15   78. המנוח הוא שהמשיך לפעול בחשבון הבנק של ההורים, הבנות לא פעלו בו כמנהג בעלים,
16   לא משכו כסף ולא ביצעו בו פעולה אחרת, כל עוד האב היה בחיים.
17   הן נמנעו מכך, כי ידעו שלא התכוון לתת להן את כספו בהווה ובעודו בחיים.
18
- 19   79. הנתבעת 3 אישרה שהכסף שהיה בחשבון הבנק – היה מעבודתו של האב, והיא ואחיותיה לא
20   הכניסו לשם מכספן או מעבודתן. (ע' 15-18).
21   כמו כן אישרה שהן לא פעלו בחשבון ההורים כל עוד האב היה בחיים, וכן שלא הייתה נוגעת
22   בכסף לו אביה היה בחיים:
23
- 24   "ש. (...) והרי הסכמו שלא היה שימוש בכספים בעת שאבא היה בחיים?
25   ת. נכון." (ע' 28, ש' 14).
26
- 27   "ש. אם הוא היה בחיים, היית נוגעת בכסף?
28   ת. לא הייתי נוגעת בכסף. הייתי מבקשת, והוא היה נותן לי. (...)"
29   (ע' 28, ש' 28 - 31, 29 ש' 1-2).
30
- 31   "ש. אנחנו מסכימות בדבר מהותי – שאבא עשה את מה שעשה כדי להרגיע את
32   הרוחות וכל עוד הוא בחיים ואשתו, ולמרות השותפות, אף אחד לא נוגע בכספים?
33   ת. זה לא משהו שדובר עליו בכלל. (...)" (ע' 29 ש' 6-8).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

1 "ש. היה ברור שכל עוד האב בחיים את לא נוגעת בכסף?

2 ת. ולא נגענו. " (ע' 29, ש' 30-29).

3
4 80. גם הנתבעת 2 אישרה שלא פעלו בחשבון כל עוד האב היה בחיים:

5 "ש. האם במהלך חייו של האב, עשיתם פעולה כלשהי כבעלות החשבון בחשבון?

6 ת. לא. " (ע' 61, ש' 9-8).

8 האמנם מתנה מטעם האם

9
10 81. התובעת השיבה לשאלות כי היא הגישה את התביעה, שכן בנותיה לקחו לה את כל הכסף.

11
12 "ש. ת. אני יודעת למה אני נמצאת כאן היום.

13 ש. ת. אני רוצה את הכסף, יש לי בנות שהן לקחו ממני כסף ועכשיו הן לא רוצות

14 להביא לי את זה.

15 ש. ת. מי שלקחו את הכסף זה שתי הבנות ___ ו___.

16 ש. ת. הן לקחו את הכסף כבר לפני הרבה זמן, כבר עשר שנים.

17 ש. ת. בעלי לא היה בחיים אז.

18 ש. ת. איך יכולתי להסכים שהן יקחו את הכסף, בטח שלא הסכמתי, איך יכולתי

19 להסכים.

20 ש. ת. למה? אני לא יודעת למה הן לקחו את הכסף."

21 (ע' 7 ש' 32-28, ע' 8 ש' 2-1).

22
23 "ש. תסבירי בבקשה למה הגשת תביעה נגד הבנות שלך

24 ת. כי הן לקחו ממני את הכל, כל הכסף והבית והכסף. " (ע' 10, ש' 28).

25
26 82. היא סיפרה שאינה מבינה בענייני כספים, וכך היה גם בעבר.

27 "ת. בעלי כל הזמן היה בבנק, אני לא הלכתי. " (ע' 11, ש' 23; וכן ע' 19, ש' 30).

28
29 83. התובעת השיבה שהכסף בחשבון היה פרי עבודתו של בעלה בחברת ___ (ע' 19), ולשאלה

30 מדוע הכניס את הבנות לחשבון, השיבה:

31 "ת. הוא חשב שהם עושים טוב בשבילו, אבל בסוף יצא לא טוב, שהן לקחו בשבילן."

32 (ע' 19, ש' 9).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 23861-07-13 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1 כך גם השיבה שאת הפגישה עם נציגי הבנק יזמו הנתבעות 2, 3, ובפגישה ישב האב:
2 "ש. (...). מי יש מולם או ____ ניהל מולם ורק קראו לך לחתום?
3 ת. נכון הוא ישב ושמע מה שהם מדברים וזהו." (ע' 20, ש' 9-8).
- 4
5 **84. גם מעדות הבנות עלה כי האם חתמה כפי שנאמר לה לחתום. למעשה, אף אחת מהבנות לא**
6 **העידה שהאם נתנה להן במתנה את חלקה בכספי חשבון הבנק של ההורים.**
7 **אף על פי כן פעלו בכספים כבשלהן.**
- 8
9 **85. הנתבעת 3 אישרה כי האם לא נהגה לתת מתנות:**
10
11 "ש. את מסכימה איתי שחצי מזה לפחות של האם שלא נתנה מתנות?
12 ת. היא לא נתנה מתנות, אבל יודעת שאנו שותפות בחשבון." (ע' 32, ש' 10).
- 13
14 כמו כן השיבה שהן רצו שהאם תרגיש שיש לה כסף:
15 "ת. השתדלנו כמה שפחות לגעת בחשבון. רצינו שאמא שלי תרגיש בטחון שאנחנו
16 נרגיש בטחון שיש את הכסף" (ע' 28, ש' 12).
- 17
18 " (...). כשאבי היה בחיים ומישהי נזקקה לכסף, הוא עזר. מתי שהוא יכול היה, הוא
19 עזר. אמא שלי לא, לאמא שלי אין המודעות הזו של עזרה.
20 (...)
- 21 כשנכנסתן שותפות בחשבון, אנחנו מסכימים שאמא, להבדיל מאבא, ולא חלקה
22 איתכן?
23 ת. אף פעם לא נתנה כלום, היא לא חלקה את הכספים בחשבון ולא היתה לה
24 מודעות של נתינה."
25 (ע' 28, ש' 14-13, 29 ש' 5-3).
- 26
27 **86. היא אישרה שהאם לא ידעה לטפל בענייני הכספים או בחשבון הבנק, וסמכה עליהן:**
28
29 "ת. (...). אמא שלי לא ידעה להתנהל וכספים זה לא השטח שלה. האפסים, עוד 2
30 אפסים, פחות 2 אפסים, זה הכל במיליונים (...)." (ע' 30, שורה 10).
- 31

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלונית נ' אלמונית ואח'

- 1 לשאלה מדוע הן בחרו לפתוח חשבון בנק חדש רק על שם הבנות - הרי אם אמנם דאגו שהאם
2 תפזר שיקים ללא סכום כתוב, יכלו להגביל את חשבון ההורים ל- 4 חתימות - השיבה כי לא
3 רצו להטריד אותה (ע' 30, ש' 29).
- 4
5 אך מנגד אישרה שלא ברור אם אימן ידעה שהבנות פותחות חשבון חדש ומעבירות אליו את
6 הכסף:
7 "ת. אני לא יודעת אם היא ידעה או לא ידעה, עשר שנים היא לא היתה בבנק, והיא
8 ידעה שאנחנו מטפלים בה." (ע' 30 ש' 17-18).
- 9
10 הנתבעת 2 השיבה שפתחו את חשבון הבנות לאחר שהאם נתנה שיקים לספרית ולמוכרת
11 בחנות, מבלי שרשמה את הסכום ע"ג השיק.
12 "כל הצעדים האלה גרמו לנו לפתוח חשבון שיהיה בין שלושתנו ואנחנו נמשיך לדאוג
13 לרווחתה ולצרכיה. זו הסיבה." (ע' 30, ש' 24-25).
- 14
15 כאשר נשאלה הנתבעת 3, על הכספים בחשבון ועל כספי הדירה - השיבה מיד: "את הדירה
16 קיבלנו במתנה". ניתן לראות בתשובתה זו את האבחנה שגם היא עושה בין הכספים בחשבון
17 הבנק מול כספי הדירה:
18
19 "ש. כמה כסף היה בחשבון ההורים שנצבר בעמל ויזע 50 שנה ועבר לחשבון שלכן?
20 ת. בערך 3 מיליון.
21 ש. כמה כסף יש היום בחשבון?
22 ת. בסביבות 2 מיליון.
23 ש. 1.8 מיליון את מסכימה איתי?
24 ת. או קי.
25 ש. וזה לא כולל את כספי מכירת הדירה של האב והאם שעבר ישירות אליכן, נכון?
26 ת. את הדירה קיבלנו במתנה."
27 (ע' 31 ש' 4-11).
- 28
29 היא נמנעה תחילה מתשובה ברורה מה חלקה של האם, מחצית או חלק אחר (ע' 32), ולבסוף
30 השיבה: "רבע מהכספים שייכים לאמא שלי. (...על פי זה שהכניסו אותנו כשותפות מלאות."
31 (ע' 32-33). גם בהמשך לא טענה שהאם נתנה במתנה את הכספים שבחשבון. (ע' 39, ש' 1-10).
- 32
33

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 23861-07-13 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1 בעלה של הנתבעת 3, מר _____, אישר כי האם לא נתנה מתנות : .90
- 2 "ש. האמא לא נתנה מתנות?
- 3 ת. לא." (ע' 45, ש' 23-24 וכן 30-31)
- 4
- 5 כך גם השיב שההלוואות שלקחו האחיות בסך 120,000 ₪, לא נלקחו מחשבון הבנק אלא
- 6 ההחשבון שימש כבטוחה להן (ע' 43 16-7).
- 7
- 8 בעלה של הנתבעת 2, מר _____, טען שהבנות שומרות על הכסף שבחשבון : .91
- 9 "הן לא לקחו, הן שומרות על הכסף ועובדה שרוב הכסף עדיין נמצא בחשבון." (ע'
- 10 76, ש' 7).
- 11
- 12 מניעת העברת כספים לצרכי האם
- 13
- 14 התובעת העידה כי הבנות 2, 3 דורשות מהבת 1 בכל פעם כסף לעצמן, כתנאי להעברת כסף .92
- 15 לצרכיה. (ע' 18, ע' 4-5). כאשר הלכה לבנק לאחר פטירת האב, לא נתנו לה להוציא כסף, שכן
- 16 הבנות לקחו אותו.
- 17
- 18 הנתבעת 3 אישרה שהבנות לקחו הלוואות לעצמן וכספי החשבון משמשים להן בטוחה (ע' 28, .93
- 19 ש' 12-4), וכן שחשבון ההורים נמצא ביתרת חובה (נ/1).
- 20
- 21 הנתבעת 2 טענה שנוהגת כך "כי אני במלחמה": .94
- 22
- 23 "אני נדרשת לעשות כך כי אני במלחמה ואני לא היחידה שחותמת על היציאה של
- 24 הכסף למטרת האם, גם _____ חותמת וגם נתבעת מס' 1 צריכה לחתום. הנתבעת מס'
- 25 1 זוממת להביא את החשבון למינוס ועל כך ההוכחה במסמך שניתן לך." (ע' 59, ש'
- 26 11 - 13).
- 27
- 28
- 29 הנתבעת 3 נשאלה מדוע ניסתה לחזור בה מההסכמה הדיונית עם אימה ואחותה כי הכספים .95
- 30 בחשבונות הבנק הינם כספי האם - והשיבה שגילתה כי אחותה (נתבעת 1) דאגה לאם לקבלת
- 31 רנטה מגרמניה שנכנסת לחשבון בנק אחר ולא לחשבון ההורים :
- 32

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1 "חתמתי ואחרי זה התחרטתי. כי ראיתי שאחותי ממשיכה עם המזימות שלה
2 והסתבר לי שהרנטה של אמא שלי, שיפה מאד שעשתה מה שעשתה לאמא, לא מגיע
3 לחשבון של אמא אלא מגיע לראש העין לחשבון משותף לאמא שלי ולאחותי." (ע' 6-9)
4
5
6
7 96. בדיונים עלה כי מזה שנים אין קשר טוב בין האם לחלק מהבנות, וגם בין הבנות לבין עצמן.
8 סכסוכים, עוינות וטינה עלו מהעדויות.
9
10 לטענת ב"כ התובעת, הנתבעות 2, 3 לא ראו כמעט את האם במשך 8 שנים, אף כשהייתה
11 מאושפזת בבית חולים 6 חודשים. (ע' 4-5).
12 התובעת העידה שבת 1 עוזרת ונותנת, והאחרים לא מדברים איתה (ע' 8). הבנות 2, 3 כל
13 השנים 'ברוגז' עם בת 1, לא מדברות ואמרו עליה דברים לא טובים. (ע' 21, ש' 6-7).
14
15 הנתבעת 1 העידה על קשר רציף עם האם, מבקרת אותה פעמיים בשבוע, נמצאת עימה
16 בשבתות וחגים, מטפלת בה, וידעה לספר פרטים על אורח חייה היומיומי של האם. לטענתה
17 הנתבעת 2 לא בקשר עם האם שנים רבות, וגם הנתבעת 3 בקשר מועט.
18
19 הנתבעות 2-3 השיבו שכן המשיכו לשמור על קשר עם האם.
20 הנתבעת 3 מגיעה "כל שבועיים שלושה" (ע' 36, ש' 27), אבל השיבה שהאם "זה הדבר הכי
21 לא אנושי שיש":
22
23 "היא היתה אמא שלי אבל בשום פעולה לא ידעת שהיא אמא שלי. זה היה המצב.
24 אמא שלי זה הדבר הכי לא אנושי שיש. אבל כשאבא שלי נפטר, לא היתה ברירה,
25 טיפלנו בה כמו ילדה קטנה." (ע' 36, ש' 30).
26
27 הנתבעת 2 השיבה שכן מבקרת מדי פעם. אך אישרה שבמשך 10 השנים האחרונות התובעת
28 לא ראתה את ילדיה או נכדיה של הנתבעת 2 ולא הייתה אצלה בשבת או חג. היא לא ידעה
29 להשיב על סדר היום של האם בבית האבות, באיזה חוגים משתתפת ומה שם הרופאה. (ע' 57-
30 58).
31
32
33

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
97. נוכח כל שפורט לעיל, אי הוודאות העולה מהדברים איננה עומדת במבחן ההוכחה הנדרש, והנתבעות שהצטרפו לחשבון הבנק מאוחר יותר, לא הצליחו להרים את נטל ההוכחה המוטל עליהן.
- כעולה מחומר העדויות, אם וככל שרצה המנוח להעניק מתנה (יתכן שצירף את הבנות לחשבון ההורים כי רצה להפסיק את הפעלת הלחצים עליו והוויכוחים בין הבנות) – הרי שהתכוון להענקת הכספים רק לאחר פטירה, ולא לאלתר.
98. הריני דוחה את ניסיון של הנתבעות 2, 3 להסביר בסיכומיהן כי הן "התבלבלו" בעדותן בין המונחים, ולא התכוונו לצוואה אלא רק למתנה. עדותן לא הייתה מהימנה בעיני, ורצופה סתירות. לא זו בלבד אלא שבדיון בראשית ההליך הנתבעת 3 עצמה הסכימה אחרת לפרוטוקול.
99. אלא שהמנוח לא ערך צוואה, ולא ציווה את חלקו בכספים לבנותיו. צו הירושה שהוצא לאחר פטירתו, בהסכמת כל היורשים הפוטנציאלים, חילק את העיזבון על פי דין.
100. הנסיבות לא מצביעות על גמירות הדעת ברמת ההוכחה המוגברת הנדרשת לצורך הוכחת המתנה לאלתר ובחיים ע"י האב. שתי הבנות לא הצליחו להוכיח ברמת הנטל המוגבר הנדרש כי מדובר במתנה שהוענקה להן לאלתר. הבת השלישית התנערה בעמדתן והשיבה והעידה כי הכספים הינם כספי ההורים.
- ההפך הוא הנכון. מהמסכת הראייתית שבתיק עולה כי ככל שהתכוון המנוח להעביר כספים במתנה לבנותיו, הרי שכוונתו הייתה להענקתם לאחר מותו, ולא בחייו, והוא התכוון שהכסף ישמש אותו ואת רעייתו בעודם בחיים.
- גם הבנות ידעו זאת, ומשום כך לא פעלו מנהג בעלים בחשבון ההורים, וכל עוד האב היה בחיים. רק לאחר פטירתו, החלו להעביר את הכספים לחשבון הבנות שפתחו רק על שמן. הן עשו זאת תוך שניצלו לרעה את חוסר התמצאותה של האם בענייני הכספים, אשר בטחה בהן וסברה כי הן ידאגו לטובתה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלונית נ' אלמונית ואח'

101. האמור לעיל הינו לגבי האב. מובן שהאב אינו יכול לתת מתנה את חלקה של האם בכספים אשר בחשבון הבנק.
כך גם לא התרשמתי שהאב התכוון כי הבנות יקחו לעצמן את כספיה של האם לאחר פטירתו, ויעשו בהם כרצונן.
102. האם התובעת רצתה להעניק את הכספים שבחשבון במתנה? האם חתימתה על גבי המסמכים הקנתה לנתבעות במתנה את הכספים שבחשבון?
התשובה לכך שלילית.
- לגבי האם, לא הוכח אף שהתכוונה לתת מתנה לבנות את כספיה שבבנק, בוודאי שלא בחייה. הוכח שהאם חתמה על המסמכים כשהתבקשה לכך, וסמכה על הבנות שיבצעו פעולות בחשבון הבנק לטובתה ועבורה.
- האם לא נתנה את הכספים במתנה לבנות, היא מכחישה זאת, ולמעשה גם הבנות עצמן לא העידו כך.**
103. אכן התובעת לא ידעה להשיב פרטיו של ההעברות הכספיות שנעשו בין חשבון ההורים – לחשבון הבנות לאורך השנים, ומתי בדיוק נלקח כל סכום כסף מחשבונה. אך הדבר אינו הופך תביעתה לכזו שאינה צודקת. ניתן צו גילוי מסמכים, העובדה שהנתבעת 1 תמכה בתביעה מחזקת אותה ולא להפך.
- לולא התגלעו מחלוקות בין הבנות – ככל הנראה הדבר לא היה מגיע לפתחו של בית המשפט, והאם הייתה ממשיכה כנזקקת לחסדי הבנות בכל פעם שהייתה צריכה דבר מה לצרכיה שלה. זאת, כאשר בבעלותה בפועל כספים רבים.
104. בעשרת הדיברות נקבע: "כבד את אביך ואת אמך". בנות אלה הפרו את הציווי המוסרי והאנושי הבסיסי ביותר, ומנעו מאימן הקשישה את כספה שלה, בעודה בחיים, ונזקקת לו לצרכי מחייתה. כך גם פגעו הבנות במעשיהן בערך המוגן על ידי החברה, כיבוד ההורה המבוגר, אשר יש להדור את זקנתו, ולא לפגוע בה.
- הריני רואה את מעשי הבנות בחומרה. הן את המעשים בפועל, והן את העמידה עליהם בהמשך כשהתגלה הדבר, ונדרש מהאם הקשישה להתייצב בדיונים בבית המשפט.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

סכום הכסף שמשכו הבנות

105. מהו סכום הכסף אשר הוציאו הבנות מחשבון ההורים – לחשבון הבנות, ומהם סכומי הכסף שהוציאו משני החשבונות לכיסן שלהן, ולא לצרכי האם? גם בעניין זה חלוקים הצדדים.

הנתבעת נעזרה בדפי חשבון שהוגשו וטענה שעל הנתבעות הבנות להשיב לה לפחות 2,225,000 ₪, מתוך 3 מיליון שהיו בחשבון ההורים במועד פטירת האב, ובהמשך תכניות חיסכון ופיקדונות שנפרעו לחשבון הבנות, בניכוי סכומים שהוצאו לצרכיה, ובסך הכל כ- 2,436,500 ₪.

הנתבעת 2 השיבה כי איננה זוכרת את סכומי הכסף שהוציאו הבנות, הסכום אינו מגיע למיליון ₪ (ע' 63), אך אישרה כי הינו מאות אלפי שקלים.

בן זוגה השיב כי בחשבון היו "היה מספיק כסף בחשבון. כמעט 3 מיליון שקל" (ע' 70, ש' 4), וחסרים 400-500,000 ₪. (ע' 71, ש' 22-23).

הנתבעת 3 אישרה כי בחשבון ההורים היו כ- 3 מיליון ₪ במועד פטירת האב: "בערך 3 מיליון ₪" (ע' 31, ש' 5), מבלי לכלול בו את כספי מכירת הדירה (שם, ש' 12). כיום נותרו פחות מ- 2 מיליון (ע' 31).

כך גם אישרה שהבנות משכו בכל פעם סכומי כסף שונים לחשבון ("פעם לקחנו 20 ופעם 40"). אך לא ידעה לענות אם הוציאו לעצמן 800,000 ₪, מיליון ₪ (ע' 31, 28-18), או 750,000 ₪.

106. הכספים שהועברו על ידי הבנות, מחשבון ההורים – לחשבון הבנות, יושבו לחשבון ההורים לאלתר ולא יאוחר מתוך 20 יום, והאם תהא רשאית לפעול בו כהבנתה.

107. בנוסף, על מנת לחשב את סכומי הכסף שהוציאה כל אחת מהבנות עבור עצמה - בשונה מכספים שהוציאו עבור האם (לבית האבות או לצרכים שונים) – משני חשבונות הבנק, חשבון ההורים וחשבון הבנות, ימונה להלן ר"ח, מומחה אובייקטיבי מטעם בית המשפט, שיקבל לידי כל מסמך נחוץ, הן מסניף הבנק והן מהבנות.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלונית נ' אלמונית ואח'

1 חוות דעת המומחה (זהותו תקבע ותשלח במסמך נפרד) תוגש בתוך 60 יום.
2 בשכ"ט המומחה ישאו הצדדים בחלקים שווים.
3 **בהתאם לחוות הדעת ולא יאוחר מתוך 30 יום ממועד הגשתה, ישיבו הבנות לידי האם את**
4 **הכספים, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד פסק הדין ועד לתשלום בפועל.**
5
6

כספי תמורת הדירה

9 .108 טענה נוספת של התובעת הינה כי הבנות לקחו את כספי תמורת מכירת דירת המגורים.
10 לטענת הנתבעות 2, 3, האם נתנה את כספי הדירה במתנה שהסתיימה במועד קבלתה ואינה
11 יכולה לטעון כנגד כך היום.

12 .109 אלא שבעניין זה, בשונה מטענת הכספים בחשבון הבנק, התובעת לא הצליחה להרים את נטל
13 ההוכחה הכבד המוטל עליה, ולא פעלה לצורך הבאת הראיות וזימון העדים הדרושים.
14

15 .110 מהמסמכים אשר הוצגו בתיק עולה כי התובעת חתמה ביום 30.11.2005 בפני עו"ד על תצהיר
16 ובו הצהירה כי חתמה ביחד עם בנותיה על הסכם מכר לדירת המגורים, וכן אישרה כי את
17 חלקה בתמורת המכר היא מעניקה לבנות במתנה בחלקים שווים ביניהם.
18 (נספח ב', תצהיר מיום 30.11.2005).
19

20 .111 התובעת טענה שלא חתמה על התצהיר, ולאחר מכן אישרה את חתימתה אך השיבה שחתמה
21 בשקר (עי' 16, ש' 7), לא הייתה במשרד של עורך הדין - הנכד שלה, ולא נתנה במתנה את כספי
22 התמורה (עי' 23, ש' 28).
23

24 הנתבעת 2 אישרה שבנה, עוה"ד, הוא שפעל בעניין המכר. גם בעלה השיב "מי שהיה צריך
25 להסביר לה, הסביר לה, היה עו"ד שהסביר לה והחתים אותה על תצהיר. במקרה זה הבן
26 שלי." (עי' 77, ש' 8-9).
27

28 נוכח טיעון התובעת, וכאשר מנגד הוצג התצהיר – הרי שעל מנת להוכיח את טענתה היה עליה
29 לזמן לעדות את עורך הדין שאישר את התצהיר.
30
31
32

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
112. אלא שהתובעת – לא זימנה את הנכד שלה (הבן של הנתבעת 2) הוא עורך הדין בפניו נחתם התצהיר.
- יכול שנמנעה מכך מאחר ומדובר בנכד שלה, וההשלכות לעניין זה (לו הייתה מוכיחה טענתה). ויכול כי נמנעה מכך שכן לא היה ביכולתה להוכיח זאת.
113. מאחר והדירה נמכרה לנכדה נוספת של התובעת, יכולה הייתה לזמן גם אותה לעדות. תצהיר העברת הכספים לבנות, נחתם באותו מועד בו נחתמה עיסקת המכר לנכדה (30.11.2005). התשלומים נערכו לפקודת כל אחת מהבנות, וניתן היה לזמן את הנכדה להעיד על הידוע לה בעניין זה. אלא שגם מזימון עדה זו נמנעה התובעת.
114. כאשר נמנע בעל דין מלזמן עד רלבנטי, שיכול היה לכאורה להוכיח את טענתו - חזקה שנמנע מכך, שכן אילו היה מעידו היה מחזק בפועל את גירסתו של הצד שכנגד. הימנעות מזימונו לעדות, יוצרת הנחה "כי אילו הושמע העד היה בכך כדי לתמוך בגרסת היריב והסיבה לאי הבאתו היא החשש של בעל הדין מעדותו ומחשיפתו לחקירה שכנגד." (ע"א 78/04 המגן חברה לביטוח בע"מ נ' גרשון הובלות בע"מ, פ"ד סא (3) 18 (2006), תא (מרכז) 10-01-2095 א.ל. (קטיין) ואח' נ' היינץ רמדיה בע"מ, ע' 6 (24.8.11)).
- כך גם חזקה שבעל דין לא ימנע מלהביא ראיה שנמצאת בחזקתו אלא אם תפעל לרעתו. (ע"א 2275/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ נ' רוזנברג, פ"ד מז (2) 605, 615 ס' 14 (1993); י. קדמי על הראיות (תש"ע - 2009), ד', ע' 1889).
115. לסיכום טענה זו, התובעת לא פעלה להוכחת התשתית הראייתית של טענה זו ולא הוכיחה את גרסתה, משכך היא נדחית.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 13-07-23861 פלונית נ' אלמונית ואח'

- 1 **סיכום**
- 2 116. לאחר עיון בכל המצוי בתובענה ושמיעת הליך הראיות, מוחלט כי על הנתבעות להשיב
3 לתובעת את כספי חשבון ההורים אשר משכו לעצמן.
4 הטענה לכספי מכר הדירה נדחית.
5
- 6 117. הכספים שהועברו על ידי הבנות מחשבון ההורים – לחשבון הבנות, יושבו לחשבון ההורים
7 לאלתר ולא יאוחר מתוך 20 יום, והאם תהא רשאית לפעול בחשבון כהבנתה.
8
- 9 118. בנוסף ולצורך ביצוע תחשיב להשבת הסכום שמשכה כל בת לצרכיה, מחשבון ההורים
10 ומחשבון הבנות - מונה מומחה, בסעיף 107 לעיל, שיגיש את חוות דעתו בתיק בית המשפט,
11 בתוך 60 יום.
12 בהתאם לחוות הדעת ולא יאוחר מתוך 30 יום ממועד הגשתה, תשיב כל אחת מהבנות לידי
13 האם את הכספים שמשכה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד פסק הדין ועד לתשלום
14 בפועל.
15
- 16 119. הנתבעות 2, 3 ישאו בהוצאות התובעת ובשכ"ט עו"ד בסך 40,000 ₪.
17 הנתבעת 1 תישא בהוצאות התובעת ובשכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪.
18
- 19 120. סכום שלא ישולם במועדו ישא הפרשי הצמדה וריבית עד למועד הפירעון בפועל.
20
- 21 121. המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.
22 ניתן לפרסום ללא שמות וללא פרטים מזהים של הצדדים.
23
- 24 ניתן היום, ה' תמוז תשע"ו, 11 יולי 2016, בהעדר הצדדים.
25
- 26 _____
27 אילת גולן-תבורי, שופטת